

PRAVLJICA S TRAVNIKA 1

Tatjana Kokalj

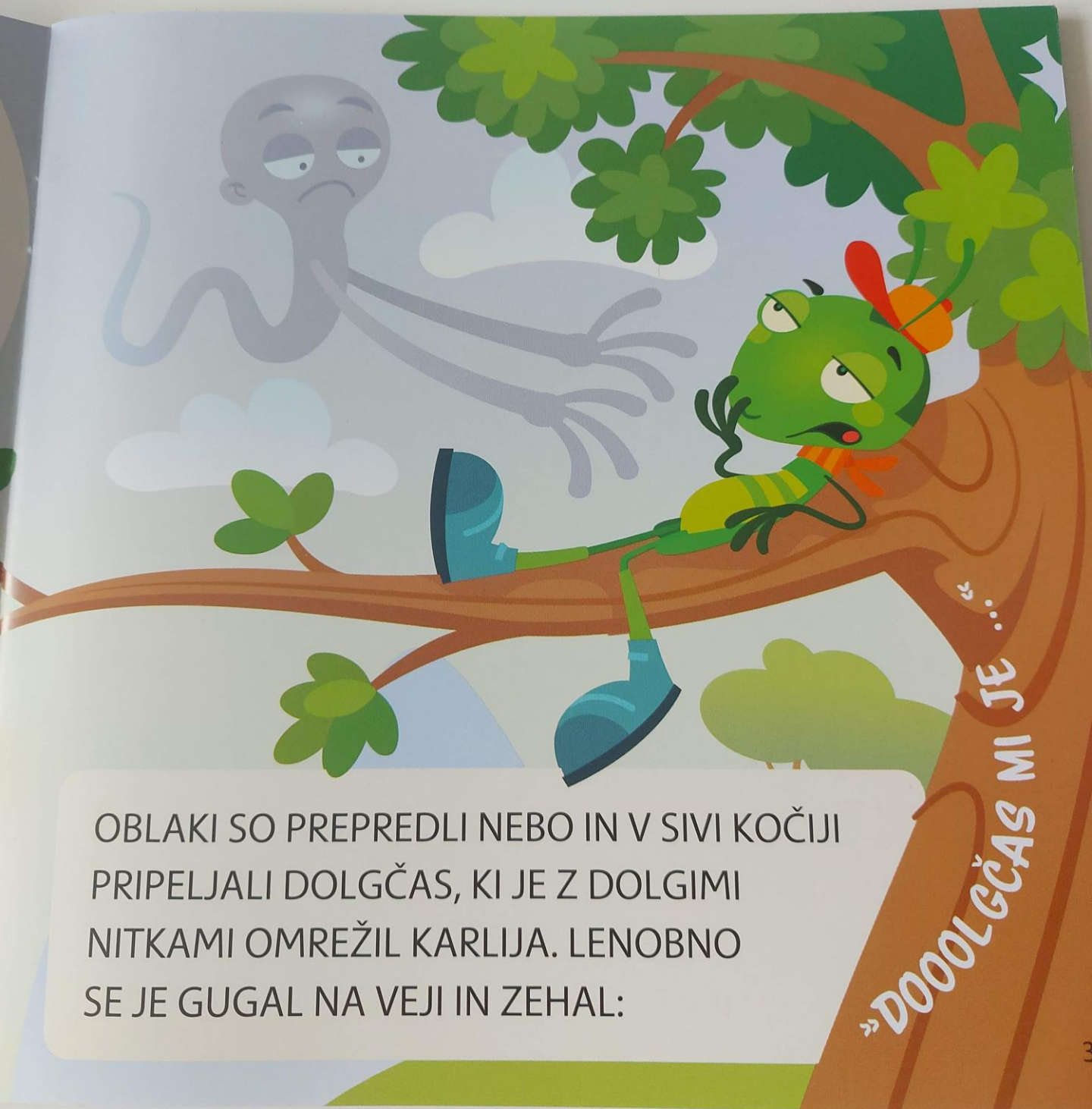
NAPISALA TATJANA KOKALJ
ILUSTIRAL ANDREJ VOJKOVIČ

DOLGČAS NA OBISKU

PRAVLJICA O KOBILICI KARLIJU

Pravljica, ob kateri se učimo prepoznavati čustva

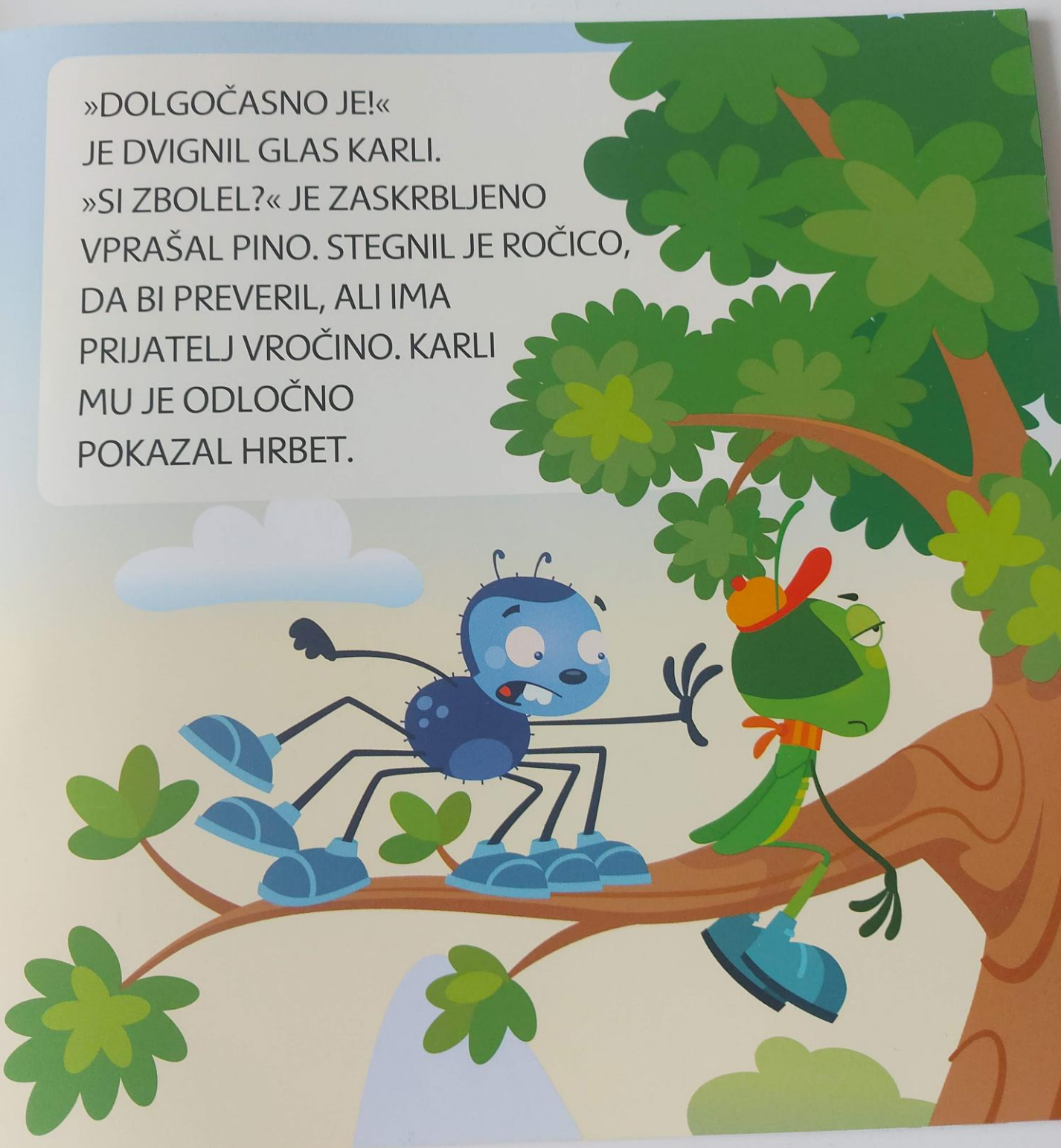
OBLAKI SO PREPREDLI NEBO IN V SIVI KOČIJI
PRIPELJALI DOLGČAS, KI JE Z DOLGIMI
NITKAMI OMREŽIL KARLIJA. LENOBNO
SE JE GUGAL NA VEJI IN ZEHAL:

»DOLGČAS MI JE ...«

»IGRAJVA SE SKRIVALNICE,« JE PREDLAGAL PAJEK PINO.
»TO SVA SE IGRALA ŽE VČERAJ IN PREDVČERAJŠNJIM,«
GA JE NEJEVOLJNO ZAVRNIL KARLI.
»PA SLEPE MIŠI,« JE VZTRAJAL PAJEK.
»NIMAVA RUTICE, DA BI SI ZAKRILA OČI,«
JE ZAZEHAL KARLI.
»RAD BI SE IGRAL S TEBOJ. TI PA LE SITNARIŠ,«
GA JE STROGO OKARAL PAJEK.

»DOLGOČASNO JE!«
JE DVIGNIL GLAS KARLI.
»SI ZBOLEL?« JE ZASKRBLJENO
VPRAŠAL PINO. STEGNIL JE ROČICO,
DA BI PREVERIL, ALI IMA
PRIJATELJ VROČINO. KARLI
MU JE ODLOČNO
POKAZAL HRBET.

PAJEK JE BIL ŽALOSTEN. A PREMAGAL
JE ZAGRENJENOST. ZNOVA IN ZNOVA
JE POSKUŠAL RAZVEDRITI PRIJATELJA.
A ČETUDI JE DELAL PREVALE IN
PRIPOVEDOVAL ŠALE, SE KARLI NI
ZASMEJAL. ŠE KOTIČKOV UST NI
DVIGNIL.

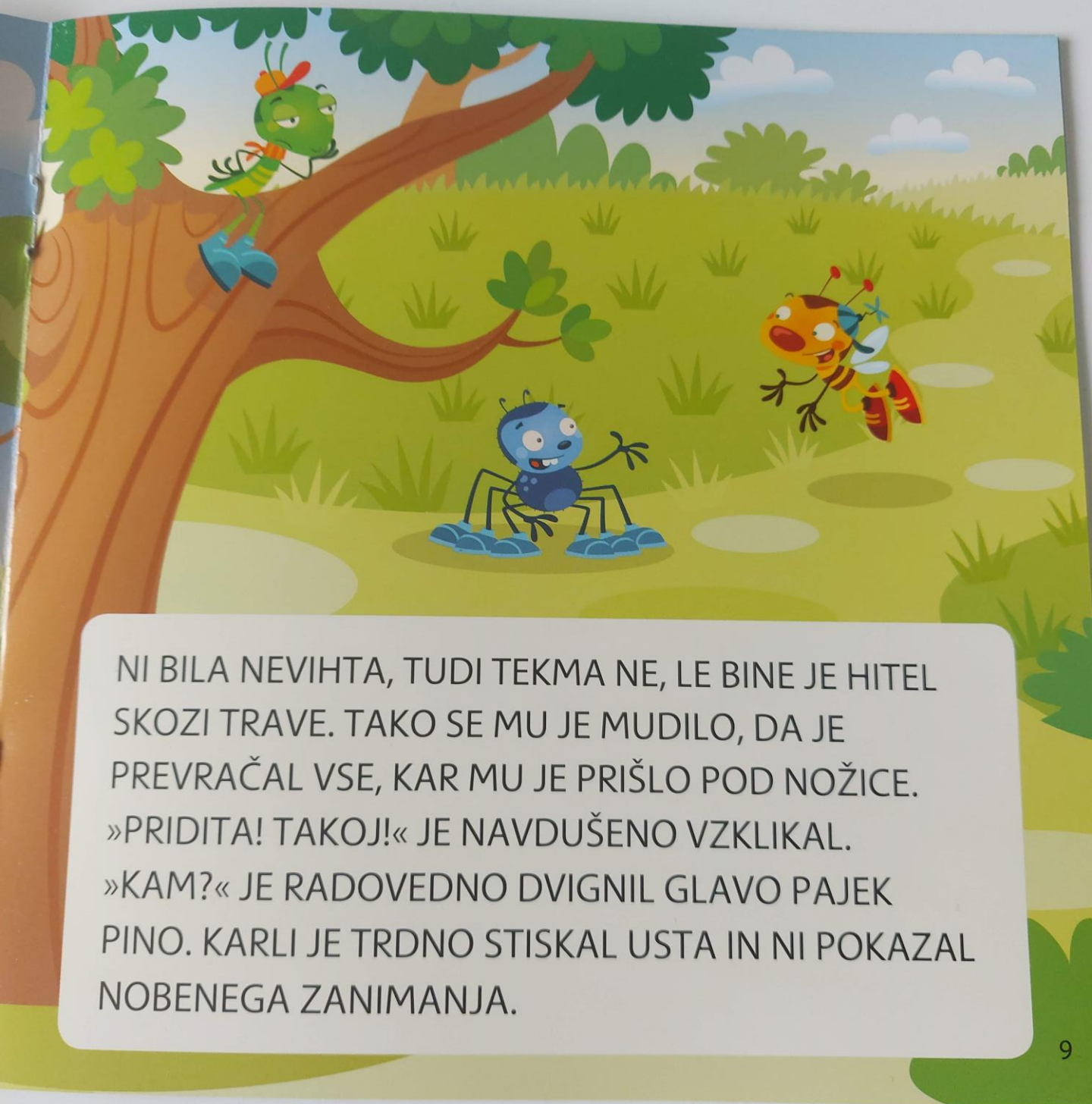
»DOLGČAS ODŽENEŠ,
ČE TEČEŠ, POJEŠ ALI SPLEZAŠ
NA DREVO,« GA JE PREPRIČEVAL PINO. ZBEGAN,
ŽALOSTEN IN ZASKRBLJEN JE KORAKAL POD
DREVESOM IN ISKAL REŠITEV.
KARLI JE SPLEZAL NA NAJVIŠJO VEJO IN VIHAL
NOS. »PHA, TRAPARIJA!« JE ROBANTIL.

KO JE PINO ŽE IZGUBIL VOLJO, DA BI POMAGAL
PRIJATELJU, SE JE NA DRUGI STRANI TRAVNIKA
ZASLIŠAL ČUDEN ROPOT.

»OJOJ, ALI PRIHAJA NEVIHTA?« SE JE USTRAŠIL PINO
IN V GRLOU SE MU JE NAREDIL VELIK CMOK.

»MEDVED SE ODPRAVLJA NA KOLESARSKO TEKMO,«
JE TEČNO PRIPOMNIL KARLI IN SE NESRAMNO ZAREŽAL.

NI BILA NEVIHTA, TUDI TEKMA NE, LE BINE JE HITEL
SKOZI TRAVE. TAKO SE MU JE MUDILO, DA JE
PREVRAČAL VSE, KAR MU JE PRIŠLO POD NOŽICE.
»PRIDITA! TAKOJ!« JE NAVDUŠENO VZKLIKAL.
»KAM?« JE RADOVEDNO DVIGNIL GLAVO PAJEK
PINO. KARLI JE TRDNO STISKAL USTA IN NI POKAZAL
NOBENEGA ZANIMANJA.

»NA PREDSTAVO!« JE BINE SOPIHAL
KOT STARA LOKOMOTIVA.

»KAKŠNO PREDSTAVO?«

JE POKAZAL KANČEK ZANIMANJA KARLI. SPUSTIL SE JE
NA NIŽJO VEJO IN PRIPRL OČI.

»LUTKOVNO PREDSTAVO! LUTKE SO SE PRIPELJALE
V LESENI KOČIJI. TAM STA TUDI ŽOGA IN LAJNA!«
JE RAZBURJENO POVEDAL BINE.

PAJEK PINO JE OD VESELJA
SKOČIL POKONCI. ZDRVEL JE V HIŠICO,
DA BI SI OKOLI VRATU ZAVEZAL
METULJČKA, SAJ JE ŽELEL PRITI
NA PREDSTAVO V SVOJIH
NAJLEPŠIH OBLAČILIH.
KOBILICA KARLI JE POČASI ZLEZEL Z DREVEA.
NAREDIL JE NEKAJ KORAKOV IN SE NEGOTOVO
OBRNIL NAZAJ. »ALI SEM RES TUDI JAZ
POVABLJEN?« SE JE S STRAHOM OGLASIL.

»SEVEDA,« JE NESTRPNO ZAVZDIHNIL BINE.
»VSI TRAVNIŠKI PRIJATELJI SO ŽE TAM. LE VAJU ŠE
ČAKAMO. PREDSTAVA SE BO ZAČELA TOČNO OB
TREH IN ZDAJ MANJKATA LE ŠE DVE MINUTI.«
KONČNO JE BIL PAJEK NARED. ZDRVEL JE ZA
BINETOM, DA SE JE ZA NJIMA DVIGAL PRAH S CESTE.
KARLI JE OSTAL SAM.

NENADOMA SE JE PRIKAZALA LILI,
Z VELIKO PENTLJO V LASEH IN
Z BLEŠČICAMI NA KRILIH. BREZ BESED
JE ZGRABILA KARLIJA ZA ROČICO. »POJDIVA,
DA NE BOVA ZAMUDILA!« JE ODLOČNO REKLA.
KARLI SE NI VEČ UPIRAL.
RADOVEDNOST MU JE
NAPOLNILA GLAVO.

LUTKOVNA PREDSTAVA JE NAVDUŠILA VSE PO VRSTI.
ŽIVALI SO VZKLIKALE, METALE KLOBUKE V ZRAK
IN ŽELELE PONOVIČ.
»TO JE BILO NAJLEPŠE NEDELJSKO POPOLDNE,«
JE SRAMEŽLJIVO
PRIZNAL KARLI.

DOLGČAS SI JE NEKAJ ČASA Z OBEMA ROKAMA
ZATISKAL UŠESA. SMEH, DOBRA VOLJA IN VESELJE
PA SO GA KONČNO NAPODILI STRAN. BEŽAL JE TAKO
URNO, DA GA JE BILO KMALU VIDETI LE ŠE
KOT DROBNO SIVO PIKO SREDI CESTE.

Dragi starši!

V pravljici *Dolgčas na obisku* se kobilica Karli počuti neprijetno – dolgčas mu je. Prijatelji s travnika se ga na različne načine trudijo razvedriti, a šele po vrtincu različnih čustvenih odzivov mu nasmeh na obraz nariše lutkovna predstava.

Počutimo se lahko različno – prijetno ali neprijetno. Odvisno od trenutka, dneva in situacije. Včasih občutimo tudi dolgčas. To je neprijeten občutek za tistega, ki se dolgočasi, in običajno tudi za vse v njegovi bližini. Ko nam je dolgčas, čas mineva zelo počasi, na zunaj ne delamo nič, znotraj nas pa se veliko dogaja. Dolgčas je zato tudi priložnost, da se povežemo sami s seboj, počivamo, razmišljamo, iščemo ideje, miselno ustvarjamo, se opazujemo ali pa vzpostavimo sodelovanje z drugimi.

VPRAŠANJA ZA POGOVOR

- *Kako je Karli prijateljem kazal, da mu je dolgčas?*
- *Kako in zakaj so mu prijatelji želeli pomagati pregnati dolgčas?*
- *Kako se ti počutiš, ko ti je dolgčas? Kaj narediš, ko se dolgočasiš?*

DEJAVNOST: PET VELIČASTNIH – KO OTROKA PREGANJA DOLGČAS

Ko otroka preganja dolgčas:

1. ga pomirite s svojo pozornostjo in bližino (npr. z nasmehom, objemom, prijazno besedo);
2. ga spodbudite k opazovanju in raziskovanju (npr.: »Sprosti se. Opazuj svoje telo. Osredotoči se na dihanje. Pusti mislim, da prihajajo in odhajajo«);
3. ga razveselite s skupnim »dolgočasenjem«;
4. ga povabite k sodelovanju pri skupnem opraviilu ali igri;
5. uporabite skrinjico idej »Ko pride dolgčas«, ki jo naredite skupaj z otrokom. V njej so na listkih napisane ideje, kako pregnati dolgčas (npr. opazuj oblake; migaj s prsti na nogi; glasno zehaj; poj; riši; opazuj okolico; s pogledom večkrat obrobi izbrani predmet; z rokami ustvarjaj sence na steni; v mislih barvaj sobo; igray na lastna glasbila; išči, kaj vse je zeleno okoli tebe; v roki zmečkaj za dlan velik kos papirja in ga ponovno zravnaj, pači se pred ogledalom ...).

ZAKLJUČNA MISEL: Dolgčas je priložnost za ustvarjalnost.